

Дмитрів Володимир Ігорович
к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів ім. С. І. Юрія,
ЗУНУ, м. Тернопіль
Поврознік Катерина Михайлівна
студентка гр. ФМСм-21, ФФО, ЗУНУ, м. Тернопіль

ФІСКАЛЬНЕ ЗНАЧЕННЯ ЗАСТОСУВАННЯ МИТА ДЛЯ БЮДЖЕТУ КРАЇНИ

Фіскальна функція полягає у використанні накопичення тарифних платежів для виконання покладених на нього країною функцій. Це зобов'язання має важливі фінансові наслідки у країнах із низьким рівнем соціально-економічного розвитку. У розвинутих країнах його частка у доходах бюджету незначна.

Спеціальні види зобов'язань, а саме антидемпінгові, компенсаційні та спеціальні зобов'язання як підвиди зобов'язань також беруть участь у виконанні державного бюджету. Особливий вид тарифу іноді називають дискримінаційним. Це пов'язано з тим, що їхні рівні завжди набагато вищі, ніж зазвичай, і зазвичай використовуються для збільшення тарифного тиску на товари іноземного виробництва, щоб зробити їх менш конкурентоспроможними [1].

Дані види тарифних ставок використовуються не тільки для вирішення стратегічних завдань (захист внутрішнього ринку або накопичення грошових коштів), але й для погашення форс-мажорних ситуацій, тобто експансія дешевої та неякісної продукції на внутрішній ринок, відповідні дії країни проти економічної експансії інших держав.

До факторів, що впливають на розмір податкових надходжень до бюджету, відносяться макроекономічні фактори, що щорічно змінюються, такі як розмір ВВП, структура платіжного балансу, правова база. Крім того, на величину податкових надходжень до бюджету впливають мікроекономічні чинники. Вибір виду оподаткування підприємствами, наявність податкових пільг на підприємствах, рівень рентабельності суб'єктів господарювання, розмір сукупного доходу, витрати на оплату праці у складі собівартості продукції підприємств, середньооблікова чисельність працівників, ефективність податкового управління та ін.

Податкові надходження є важливою формою перерозподілу внутрішнього валового продукту. Вони забезпечують значну частину доходів Державного бюджету України. Розмір податкових надходжень до бюджету визначається станом економічного розвитку країни, кількістю суб'єктів господарювання та їх діяльністю. Відповідно до положень Національного закону про податки, суб'єкти господарювання зобов'язані проводити відрахування на такі переваги: Державні потреби для перерозподілу ВВП та фінансової підтримки держави та реалізації державних програм. Характер податкового відрахування визначає характер формування податкових надходжень до бюджету. Його формування здійснюється державою шляхом вилучення у платника податків частини доходів чи іншого майна виходячи з реалізації конституційних прав суверенітет. Податкові

надходження займають важливе місце серед різних способів мобілізації бюджетних ресурсів та коштів державного регулювання економіки та є найбільш адекватним та об'єктивним відображенням стану народного господарства (економічне зростання чи спад).

За аналізований період існує постійна динаміка до зростання фіскальних надходжень до бюджету ввізного мита протягом аналізованого періоду. На сьогодні в Україні існує низка проблем, які впливають на стан тарифного регулювання, що відповідно вплинуло на обсяги стягнення мита. До таких проблем можна віднести:

- наявність значної кількості пільг зі сплати ввізного мита для окремих галузей та суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності;
- встановлення специфічних та комбінованих ставок ввізного мита без урахування специфіки поставок товару;
- відставання митного контролю від сучасних потреб пропускнуої здатності та світових стандартів контролю товарів;
- значна деталізація та надмірна диференціація у розмірах ставок ввізного мита на однорідні товари;
- корупційні діяння в митних органах призводять до зменшення надходжень до державного бюджету;
- ігнорування галузевими міністерствами та відомствами основних принципів і підходів щодо підготовки законодавчих актів з питань тарифного регулювання [2].

Отже, можна дійти невтїшного висновку, що спеціальні види зобов'язань немає великого фінансового значення для формування дохідної частини бюджету. Вони становлять досить незначний відсоток податкових надходжень. Це тим, що особливий вид зобов'язання носить охоронний, а чи не фінансовий характер. Їхне запровадження значно скоротить імпорт певних товарів з окремих країн і, відповідно, скоротить доходи державного бюджету. Проте їх використання виправдане з погляду захисту виробників країни та збереження робочих місць.

Список використаних джерел:

1. Дем'янюк О. Б. Спеціальні заходи у захисті національного товаровиробника на внутрішньому ринку. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. Серія: Економічні науки. 2014. Вип. 8 (1). С. 164-169.
2. Жмурко Н. В., Купровська Л. Р. Мито в системі регулювання зовнішньоекономічних відносин України. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління*. 2017. Вип. 1. С. 114-117.